

§. II.

Iam vero singulas istas philosophorum scholas persequi hoc quidem tempore nostri consilii non est. Neque tamen veterum philosophorum cuiquam fortasse maiorem iniuriam isto iudicio nostro fecisse nonnullis videamur, quam THALETI & PYTHAGORAE, quorum posterior maxime haud exiguam theologica ratione sua, recentiori etiam memoria, apud plerosque consecutus est auctoritatem: nec etiam in vtriusque philosophia defunt, quae ad eruditissimorum commentatorum disputationes addi possint. Periculum igitur in his duobus viris faciamus considerandi, ecquid certius de eorum theologis sententiis definiri, aut vberius explicatiusque tradi posse videatur. THALES vero Milesius eorum, qui artem quandam philosophiae disciplinamque inter Graecos constituerunt, princeps perhibetur: cuius ratio vniversa physica fuit, in qua simul priscarum gentium more omnium, tota eius inest de natura deorum disputatio. Neque a successoribus eius aliud fere quidquam tractatum est, praeterquam physica, dum noua plane philosophiae forma introduceretur a Socrate (f). Nemini autem hoc loco mirum videri debet, quaecunque de antiquissimorum huius scholae philosophorum decretis exponi soleant, in coniecturis fere versari, quandoquidem nec ipsorum, quos confecerunt, philosophiae commentarii hodie vlli exstant; &

B 2

aucto-

(f) C I C. Q Q. A A. L. I. c. 4.